

[Birgith Mogensen]

stof hos såkaldte foregangsmænd og -kvinder. F. eks. har undervisningsministeriets narkokonsulent, hr. Peter Schiøler, inden for de sidste år flere gange udtalt sig om hashstoffets egnethed som afslapningsmiddel i vor kultur. Han mener heller ikke, at hash har særlig store biologiske skadevirkninger, til trods for at det modsatte for længst er bevist. Et ret stort antal narkobehandlere i mere eller mindre ledende stillinger plaprer hr. Peter Schiøler efter munden. At sætte disse hashliberalister til at helbrede hårde narkomaner er det samme som at lade ræven vogte gæs. Det er simpelt hen uanstændigt; at vi lader denne trafik fortsætte.

Skoleelever og andre unge mennesker kan også læse i aviserne, at Ebbe Kløvedal Reich har skrevet et positivt forord i en ny bog, som fortæller alt om, hvordan man selv kan dyrke hash. En forening, som kalder sig »Folkebevægelsen imod hård junk«, går samtidig ind for fri brug af og handel med hash. Alle i dette land ved, at Christiania er én stor hashbutik, hvor alle og enhver kan købe hash til ublu priser. Hvis enkelte personer i befolkningen endnu ikke kan forstå, hvorfor hashbrug hos helt unge mennesker er tiltaget og tiltagende i uhyggelig grad, må det være, fordi de ikke læser aviser, ser TV eller hører radio.

Under alle omstændigheder må samfundet ændre signaler over for den fare, som truer Danmarks pure ungdom. Vi må kræve, at de mennesker, der er ansat til at formidle oplysning angående rusgiftes og narkotikas farlighed, ikke udtrykker deres egen mere eller mindre positive holdning til f. eks. hash. Vi må kunne forlange, at de narkokonsulenter, hvis job er at helbrede og behandle narkomaner, ikke udtrykker egen positiv mening om stoffet hash, som i så godt som alle tilfælde har været indgangsstof for de narkomaner, som de har i behandling.

CD er i princippet enig med forslagsstillerne, men regering og folketing må på hele dette område lovgive så gennemgribende, at en helt ny holdning vinder indpas.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne takke forslagsstillerne for bilagene til forslaget, altså cirkulæret og bekendtgørelsen fra 1969. Havde forslagsstillerne selv læst det, ville de have indset, at selve

forslaget er meningsløst, for det fremgår jo klart af cirkulæret, at det, som kristeligt folkeparti ønsker at gøre ulovligt, er ulovligt. Det, kristeligt folkeparti i virkeligheden ønsker, er altså, at besiddelse af cannabis til eget brug ikke bare skal være ulovlig, for det er den jo, men skal medføre straf, og det skulle man så have sagt.

Der er sket det, at fortolkningen af cirkulæret nok har ændret sig noget, og kristeligt folkeparti nævner, at grænsen nu er oppe på 100 g, før man skrider til sanktioner. Men grunden til, at det har ændret sig, er jo ikke en liberalisering hos politiet eller noget i den retning, men jo simpelt hen, at enhver strammere fortolkning ville være uoverkommelig.

Det, der her er sagen, er det samme, som hvis det var lykkedes – hvad kristeligt folkeparti jo egentlig også ønskede – at lave et alkoholforbud, nemlig at det ikke kunne administreres, for det er en umulig opgave for politiet. Eller for at tage noget, som ikke er en hypotese, men som gjaldt for ikke så farlig mange år siden, og som også hører til kristeligt folkepartis mærkesager: hvis man havde opretholdt kriminaliseringen af aborter. Ja men der foregik 15.000 ulovlige aborter om året, og de kunne selvfølgelig ikke forhindres af politiet, selv om man formelt havde en strafferamme, så vidt jeg husker op til 8 år, for de kvinder, der lod foretage en sådan illegal abort.

Jeg synes, der er grund til at se på sagen igen efter de 12 år, der er gået siden rigsadvokatens cirkulære og det, der lå bag ved behandlingen i folketinget i 1969. VS var det eneste parti, som stod imod panikken i 1969. Jeg vil sammenligne den panik i nogen grad med de artikler, der var ca. 20 år før, da coca-cola'en holdt sit indtog her i landet. Jeg kan huske de avisartikler, der talte om, hvilken afhængighed det medførte, at det var en voldsom fare, at man indførte dette colaprodukt, og at den danske ungdom simpelt hen ville blive afhængig af coca-cola-drikkeri.

Vi vidste ikke særlig meget om cannabis i 1969, og det kan være en undskyldning for det, der foregik, men det ved man jo nu, og jeg skal da erindre om, hvad der stod i den betænkning, som folketingsudvalget i 1969 afgav; her er det refereret ikke fra selve betænkningen, men fra den forkortede udgave i årbogen 1968-69 p. 359. Der står: